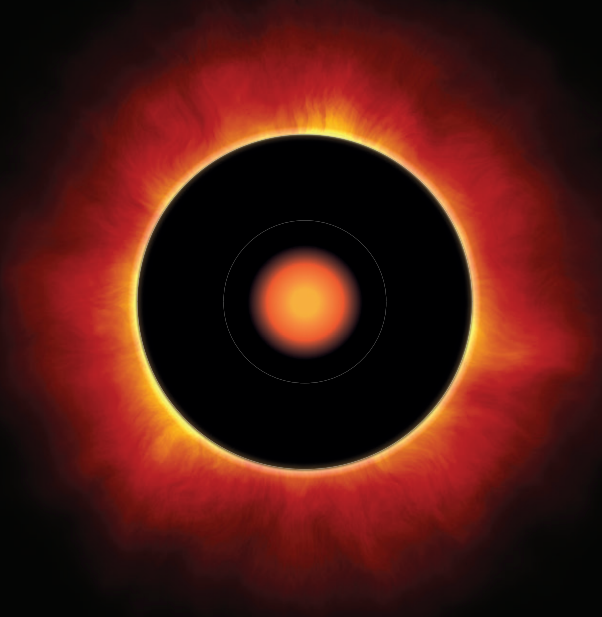

Lucis Trust Φθινόπωρο 2020

Αρμονία μέσω του Πυρός της Διαμάχης

Το Σεμινάριο της Παγκόσμιας Καλής Θέλησης περιλαμβάνει:
*Οι Πνευματικές Δυναμικές της Κρίσης
στην Πορεία προς μια Παγκόσμια Συνεργασία*
Διαδικτυακή εκδήλωση, 14 Νοεμβρίου 2020

www.lucistrust.org/autumn

... ας μη λησμονούμε ότι όλες οι εκδηλώσεις και κάθε σημείο κρίσης συμβολίζονται από το αρχαίο σύμβολο του σημείου μέσα στον κύκλο, την εστίαση της δύναμης μέσα σε μια σφαίρα επιρροής ή αύρα. Το ίδιο ισχύει σήμερα για ολόκληρο το πρόβλημα του τερματισμού της παγκόσμιας γοητείας και πλάνης που βρίσκεται ουσιαστικά πίσω από την τωρινή οξεία κατάσταση και παγκόσμια καταστροφή. Η δυνατότητα ενός τέτοιου διασκορπισμού και διάλυσης επικεντρώνεται σαφώς στους δύο Αβατάρ, τον Βούδα και τον Χριστό.

Η Εξωτερίκευση της Ιεραρχίας, σελ. 359

Αρμονία μέσω του Πυρός της Διαμάχης

Αγαπητέ συνεργάτη,

Οι διδασκαλίες της Προαιώνιας Σοφίας βασίζονται στις μετουσιωτικές ιδιότητες του Πυρός. Διακηρύσσουν ότι: *Το Πυρ είναι η πιο τέλεια και αγνή αντανάκλαση της Μίας Φλόγας, τόσο στον Ουρανό όσο και στη Γη. Είναι ζωή και θάνατος, η αρχή και το τέλος κάθε υλικού πράγματος. Είναι θεία Ουσία.*¹ Το Πυρ, φυσικά, παράγει θερμότητα, χωρίς την οποία τίποτε δεν κινείται. Αυτή καθαυτή η Θερμότητα καθορίζει όλη την πορεία της ιστορίας – την κινητήρια δύναμη πίσω από την εξέλιξη.

Από όλα τα φυσικά φαινόμενα που βιώνουν οι αισθήσεις μας, η αίσθηση μιας ευχάριστης θερμότητας ή ζεστασιάς, είναι ίσως η πλέον αρχέγονη, διότι δημιουργεί μια ατμόσφαιρα άνεσης και ασφάλειας. Πέρα, όμως, από το περιορισμένο εύρος θερμοκρασίας που ορίζουμε ως “ζεστασιά”, υπάρχει η εμπειρία του πόνου –είτε με την υπερβολικά μεγάλη θερμότητα είτε την υπερβολικά μικρή. Ψυχολογικά, αυτό αληθεύει επίσης, όπως προκύπτει από

τις λέξεις διάθεση (temper) και ιδιοσυγκρασία (temperament), που σχετίζονται άμεσα με τη θερμοκρασία [temperature]. Χρησιμοποιούμε τη λέξη “ιδιοσυγκρασία” για να περιγράψουμε τη διάθεση ενός ατόμου, συχνά με την έννοια μιας συναισθηματικής υπερθέρμανσης, ενώ αντίστοιχα, η “ηπιότητα των τόνων” χαρακτηρίζει μια κατάσταση αυτοκυριαρχίας. Θα μπορούσαμε να συσχετίσουμε την πρώτη περίπτωση με μια κατάσταση εσωτερικής σύγκρουσης, ενώ στην δεύτερη υποδηλώνεται μια κατάσταση εσωτερικής αρμονίας.

Από τους προϊστορικούς χρόνους, ο άνθρωπος παλεύει συνεχώς για να μετριάσει (temper) στις καταστάσεις – ώστε να φέρει αρμονία μέσα από διαμάχη και να διατηρήσει μια ατμόσφαιρα συναισθηματικής ζεστασίας. Πράγματι, ο μετριασμός ή μια μετριοπαθής στάση σημαίνει «την επίτευξη μια ορθής κατάστασης μέσω ενός αναλογικού μίγματος στοιχείων». Αυτή η προσπάθεια είναι κοινή σε όλους τους ζωντανούς οργανισμούς, όπως επισημαίνει ο εκπαιδευτικός μεταρρυθμιστής, John Dewey (Τζων Ντιούι):

*«Κάθε ανάγκη, όπως η λαχτάρα για καθαρό αέρα ή τροφή, συνιστά μια στέρηση που υποδηλώνει, αν μη τι άλλο, μια προσωρινή έλλειψη επαρκούς προσαρμογής στο περιβάλλον. Όμως, αυτή συνιστά επίσης και ένα ζητούμενο, μια επέκταση και ένταξη μέσα στο περιβάλλον προκειμένου η στέρηση να καλυφθεί και να αποκατασταθεί η προσαρμογή με την επίτευξη τουλάχιστον μιας πρόσκαιρης (temporary) ισορροπίας. Η ίδια η ζωή αποτελείται από περιοδικές φάσεις κατά τις οποίες ο οργανισμός απορυθμίζεται από την επέλαση των γεγονότων του περιβάλλοντος και στη συνέχεια ανακτά συμφωνία ρυθμού με αυτό —είτε χάριν προσπάθειας είτε από κάποια ευτυχή συγκυρία. Επιπλέον, σε μια ζωή ανάπτυξης, η ανάκαμψη δεν είναι ποτέ απλή επιστροφή σε μια πρότερη κατάσταση, διότι εμπλουτίστηκε με την κατάσταση διαχωρισμού και αντίστασης από την οποία πέρασε με επιτυχία ... Η ζωή αναπτύσσεται όταν μια προσωρινή ρήξη σηματοδοτεί μια μετάβαση σε μια πιο διευρυμένη ισορροπία των ενεργειών του οργανισμού με τις αυτές τις συνθήκες κάτω τις οποίες ζει».*²

Αυτές οι λέξεις περιγράφουν εύγλωττα πώς ο διαρκής αγώνας για επίτευξη αρμονίας μέσα από διαμάχη μετασηματίζει τη συνείδηση, ανά τους αιώνες, σε ολοένα ανώτερα επίπεδα εκλέπτυνσης και, τελικά, σε μια αισθητική δημιουργικής διαβίωσης. Διότι, σύμφωνα με τον Dewey: «Η τέχνη... έχει

προδιαγραφεί στις ίδιες τις διαδικασίες της διαβίωσης. Ένα πουλί χτίζει τη φωλιά του και ένας κάστορας κατασκευάζει το φράγμα του όταν οι εσωτερικές οργανικές πιέσεις εναρμονίζονται με τα εξωτερικά υλικά, έτσι ώστε οι πρώτες να εκπληρώνονται και τα δεύτερα να μετασχηματίζονται σε μια επαρκή κλιμάκωση».³

Σύμφωνα με την Προαιώνια Σοφία, αυτή η ικανότητα δημιουργικής διαβίωσης ενισχύεται στο ανθρώπινο βασίλειο υπό την επίδραση μιας Θείας Ζωτικής Δύναμης που ενσωματώνει τις ποιότητες της Αρμονίας, της Ομορφιάς και της Τέχνης. Κατά παράδοξο τρόπο, η αρχική επίδραση αυτής της ζωτικής δύναμης αναστατώνει την ισορροπία της συνείδησης προκαλώντας εσωτερική διαμάχη. Αυτό, ωστόσο, χρησιμεύει ώστε να οδηγήσει τον άνθρωπο μέσω κύκλων εμπειρίας και ανάπτυξης σε μια πιο περιεκτική ισορροπία συνείδησης και περιβάλλοντος, όπως περιγράφεται από τον John Dewey. Από την εσωτερική άποψη, κάθε κύκλος διαμάχης οδηγεί στην επίτευξη μιας πιο δυναμικής κατάστασης ισορροπίας μεταξύ Πνεύματος και Ύλης. Μέσα από την επιδέξια εξισορρόπηση αυτών των δύο πόλων ύπαρξης, έρχεται η αρμονία της πνευματικής θέρμης και η άνθηση της τέχνης και της ομορφιάς.

Καθώς «Ο Κύριος της Αρμονίας, της Ομορφιάς και της Τέχνης» εξακολουθεί να θερμαίνει τη συνείδηση της ανθρωπότητας, τα κείμενα της Αλικής Μπέιλη προβλέπουν την σταδιακή ανακάλυψη των νόμων του πυρός: «Σ' αυτούς συνοψίζονται οι βασικοί νόμοι του χρώματος, της μουσικής και του ρυθμού. Όταν η μουσική θα παράγει θερμότητα ή διέγερση και όταν οι εικόνες, για παράδειγμα, θα λαμπυρίζουν ή θα αποκαλύπτουν το υποκειμενικό μέσα στο αντικειμενικό, τότε αυτή η τέταρτη Ακτίνα της Αρμονίας θα φτάσει σε καρποφορία».⁴ Επιπλέον, ο μεγάλος αριθμός ανθρώπων που θα εκδηλώνουν αισθαντική ανταπόκριση σ' αυτή την διέγερση θα παράγει «ομορφιά και αρμονία στην εξωτερική ζωή, έτσι ώστε οι άλλοι να μπορούν να δουν την επίτευξη», και αυτό θα εμπνεύσει ακόμη περισσότερους να ακολουθήσουν τα βήματά τους.

Εντούτοις, όπως ολοκάθαρα δείχνει η κατάσταση ανάφλεξης στον κόσμο, η ανθρώπινη συνείδηση εξακολουθεί να αναλώνεται στο καμίνι της διαμάχης. Ωστόσο, αυτό δεν χρειάζεται να είναι λόγος απελπισίας. Αν και πρόκειται για μια επώδυνη διαδικασία, η διαμάχη χρησιμεύει στην χαλάρωση των

δεσμών από τις εσφαλμένες προσκολλήσεις στη σφαίρα της ύλης. Η δύναμη για αλλαγή έρχεται με την εφαρμογή της θερμότητας – και σ' αυτό βρίσκεται το μυστικό της μετουσίωσης. Είτε πρόκειται για χημική διαδικασία είτε για ψυχολογική, ο κύκλος της θερμότητας ακολουθεί τρία στάδια: Μια περίοδο διαμάχης, ακολουθούμενη από την απόρριψη ή αποποίηση των υφιστάμενων συνθηκών, και τότε έπεται στη συνέχεια απελευθέρωση. Αφού επιτευχθεί η μετουσίωση, η συνείδηση κινείται μπροστά για να εκφράσει την ελευθερία της με μεγαλύτερες πράξεις δημιουργικής ομορφιάς.

Όλες οι επίγειες κρίσεις, όσον αφορά το άτομο ή εκείνες που σχετίζονται με το σύνολο της ανθρωπότητας, προξενούνται από την Αρχή της Διαμάχης, που είναι ενσωματωμένη στην ανθρώπινη συνείδηση, ωθώντας την μέσω αυτής της διαδικασίας. Τα σημεία κρίσης που αναδύονται σήμερα σε όλο τον κόσμο, επομένως, διατηρούν ένα δυναμικό επιτάχυνσης της ανθρώπινης προόδου παρά τα εξωτερικά φαινόμενα. Οι κρίσεις διατηρούν την υπόσχεση της επικείμενης μετουσίωσης και απόκτησης μιας εναρμονίζουσας δύναμης με την οποία θα δημιουργηθεί ένας καινούργιος κόσμος φωτός και ομορφιάς. Όμως, αυτό θα μπορέσει να συμβεί μόνον εφόσον πραγματοποιηθούν οι ορθές επιλογές που θα κατευθύνουν τις επικρατούσες ενέργειες. Είναι ένα θέμα που θα διερευνηθεί περαιτέρω στο φετινό διαδικτυακό σεμινάριο της Παγκόσμιας Καλής Θέλησης: *Οι Πνευματικές Δυναμικές της Κρίσης στην Πορεία προς μια Παγκόσμια Συνεργασία.*

Επιστρέφοντας στις παρατηρήσεις του John Dewey, αν φανταστούμε όλες τις σημερινές παγκόσμιες κρίσεις συγκεντρωμένες σε ένα σημείο εστίασης – πιθανόν μπορούμε να εντοπίσουμε μια γενική, υποκείμενη αιτία όμοια με την παρόρμηση που ωθεί το πουλί να χτίζει τη φωλιά του και τον κάστορα να κατασκευάζει το φράγμα του. Κατά βάθος, η ανθρωπότητα αισθάνεται ανέστια και λαχταράει τη ζεστασιά της ασφάλειας και της κοινότητας. Η αίσθηση ότι δεν ανήκουμε κάπου χαρακτηρίζει μια βασική ανθρώπινη αγωνία. Μέσα από εσφαλμένες ταυτίσεις και προσκολλήσεις, η επιδίωξη αυτή, να ανήκουμε κάπου, διαστρεβλώθηκε σ' ένα κυνήγι ιδιοκτησίας και αποκτημάτων, προκειμένου να κατασκευαστεί μια τεχνητή αίσθηση ταυτότητας και ένταξης. Αυτό, όμως, το μόνο που κάνει, είναι να ωθεί τη συνείδηση στο ψύχος της απομόνωσης. Η ανακάλυψη μιας ψυχολογικής θαλπωρής και ασφάλειας βρίσκεται στην αναγνώριση της έμφυτης σύνδεσης του ενός μας προ τον άλλον και με το περιβάλλον και στην οικοδόμηση μιας φωτισμένης κατοικίας για τον καθένα και για όλους.

Με αυτόν τον στόχο, η τέχνη της δημιουργικής διαβίωσης ανθεί. Αυτό όμως δεν απαιτεί τίποτα λιγότερο από μια «νέα σύλληψη της ανθρώπινης οικολογίας» ...στην οποία η δημιουργικότητα θα θεωρείται ισάξια με τον αλφαριθμητισμό και θα αξιολογείται ως «η διαδικασία δημιουργίας αυθεντικών ιδεών αξίας». Αυτά είναι τα λόγια του Sir Ken Robinson, ο οποίος διετέλεσε διεθνής σύμβουλος καλλιτεχνικής εκπαίδευσης, όταν μιλούσε με θέμα «Τα σχολεία σκοτώνουν τη δημιουργικότητα;» (“Do schools kill creativity?”) στο TED – μια πλατφόρμα αφιερωμένη στη διάδοση ιδεών με τη μορφή σύντομων και δυναμικών ομιλιών που καλύπτουν κάθε είδους θέματα σε περισσότερες από εκατό γλώσσες. Είναι η ομιλία με τις περισσότερες παρακολουθήσεις που δόθηκε ποτέ στο TED και δείχνει πώς οι ιδέες μπορούν να πυροδοτήσουν τη δημόσια φαντασία όταν εκφράζονται με αρμονία ζεστασιάς και χιούμορ.

Καθώς διανύουμε αυτήν την παγκόσμια περίοδο δοκιμασίας, η ανθρωπότητα χρειάζεται εμπνευση από εκείνους που αναδύονται από το πύρινο μέτωπο της ψυχολογικής διαμάχης για να εκφράσουν το φως και τη ζεστασιά της δημιουργικής διαβίωσης. Η θερμότητα και το φως, οι γνωστές επιδράσεις του πυρός, καθορίζουν την καθημερινότητά μας – διότι το σύνολο της εκδήλωσης είναι ένα βραδέως κινούμενο πυρ δια της τριβής και ακόμη και με την ίδια την ύπαρξή μας στον κόσμο συμμετέχουμε σε αυτήν την βαθμιαία καύση. Αυτός είναι ο δρόμος της εξέλιξης. Το κλειδί για την αρμονία βρίσκεται στην αύξηση και όχι στην μείωση του πυρός – στην αναρρίπση της φλόγας του πνεύματος μέσα σ’ εμάς τους ίδιους. Δια μέσου αυτής συνδεόμαστε με έναν αυξανόμενο αριθμό δημιουργικών στοχαστών παντού προκειμένου να πυρπολήσουμε τον κόσμο με το πνεύμα της σχέσης.

Στο φως της ομαδικής δημιουργικότητας,
Lucis Trust

1. Ε.Π.Μπλαβάτσκι, *Η Μυστική Δοξασία Ι*. σελ. 121 (Facsimile edition.)

2. John Dewey, *Art as Experience*, p. 12 (Kindle edition)

3. Ibid, p. 24

4. Αλίκη Μπέιλη, *Πραγματεία επί του Κοσμικού Πυρός*, σελ. 427

Η Τέταρτη Ακτίνα και η Αρχή της Διαμάχης

Αλίκη Μπέιλη

Η Αρχή της Διαμάχης είναι το εξέχον χαρακτηριστικό της τέταρτης Ακτίνας της Αρμονίας μέσω Διαμάχης. Κατά κανένα τρόπο αυτό δεν είναι ένα εύκολο θέμα για εξέταση ή διευκρίνιση, γιατί πρέπει να εξετασθεί η ορθότητα της διαμάχης, το φυσιολογικά χωριστικό κι εξαλειπτικό της αποτέλεσμα και η δύναμή της να ρυθμίζει όχι μόνο την Ανθρωπότητα αλλά και την Ιεραρχία. ...

Βασικά η τέταρτη αυτή ακτίνα είναι εκείνη που ευθύνεται για τις εντάσεις και τις πιέσεις και για την αρχική διαμάχη μεταξύ του κύριου ζεύγους των αντιθέτων, το οποίο ονομάζουμε πνεύμα-ύλη. Η τέταρτη αυτή ακτινική ενέργεια καθιστά φανερή τη διάκριση (που τόσο συχνά παρανοείται απ' τον άνθρωπο) μεταξύ καλού και κακού. Στις Ατλάντιδες μέρες οι ηγέτες των ανθρώπων υπό την επίδραση αυτής της προεξάρχουσας τέταρτης ακτινικής ενέργειας έλαβαν μια απόφαση η οποία έθεσε την έμφαση πάνω στην υλική όψη, σύμφωνα με την επιθυμία τους και τη συναισθηματική τους αντίδραση, που είναι παρούσα στην ουσιώδη δυαδικότητα της εκδήλωσης κι έτσι εγκαινίασαν την Εποχή του Υλισμού. Η εποχή αυτή διαμορφώθηκε με τη συνοδευτική της απληστία, μίσος, χωριστικότητα κι επιθετικότητα. Στη διάρκεια του τωρινού αιώνα αυτός ο υλισμός οδήγησε στον παγκόσμιο πόλεμο που ήταν στην πραγματικότητα η έκφραση ενός μετατοπιζόμενου προσανατολισμού και συνεπώς σε ορισμένο βαθμό του προσεχούς θριάμβου του Καλού.

Η ισορροπία αργά, πολύ αργά, ταλαντεύεται προς την πλευρά της πνευματικής όψης της δυαδικότητας· δεν μετατοπίστηκε πλήρως, έστω και σε πρόθεση, αλλά τα ζητήματα γίνονται όλο και περισσότερο καθαρά στις διάνοιες των ανθρώπων και οι ενδείξεις είναι ότι ο άνθρωπος τελικά θα αποφασίσει ορθά, θα επιτύχει ένα σημείο ισοζυγίου ή ισορροπίας και θα ρίξει τελικά το βάρος της κοινής γνώμης στην πλευρά των πνευματικών αξιών, οδηγώντας έτσι σε μια συλλογική απάρνηση του υλισμού, ιδιαίτερα στις πιο χονδροειδείς και φυσικές του μορφές. Ο χρόνος δεν έφθασε ακόμη, αλλά επίκειται μια μεγάλη αφύπνιση· οι άνθρωποι ωστόσο θα δουν ορθά μόνο όταν αυτή η Αρχή της Διαμάχης εκτιμηθεί κατάλληλα σαν μια πνευματική

αναγκαιότητα και χρησιμοποιηθεί από την ανθρωπότητα σαν ένα όργανο που θα επιφέρει την ανάδυση από τους λανθασμένους ελέγχους και αρχές. Όπως ακριβώς ο μαθητής ατομικά τη χρησιμοποιεί για ν' αναδυθεί από τον έλεγχο της ύλης στους τρεις κόσμους, αρχίζοντας με την ανάδυση από τον έλεγχο του φυσικού σώματος, ξεφεύγοντας απ' τον έλεγχο της συναισθηματικής φύσης και διαμορφώνοντας για λογαριασμό του μια πνευματική ιδεολογία που του επιτρέπει να εξέλθει από τον έλεγχο των τριών κόσμων των μορφών ώστε να αρχίσει να λειτουργεί σαν μια ψυχικά εμποτισμένη προσωπικότητα, έτσι και το ανθρώπινο γένος πρέπει να κάνει το ίδιο σε μαζικό σχηματισμό.

...είναι συννετό να θυμάστε ότι όλες οι κρίσεις στον υλικό κόσμο –ατομικές κρίσεις και όσες σχετίζονται με την ανθρωπότητα σαν σύνολο– διέπονται από την Αρχή της Διαμάχης, ενώ οι κρίσεις στον πνευματικό κόσμο ελέγχονται από την εσωτερική Αρχή της Απόφασης...

Η Αρχή της Διαμάχης έχει στενή συνάφεια με την Ατραπό της Μαθητείας κι εδώ βρίσκεται ο λόγος για την περιεκτική και συνθετική όψη της τωρινής παγκόσμιας διαμάχης· παρότι οι φυσικές όψεις της διαμάχης είναι σήμερα πολύ μειωμένες (αλλά είναι ακόμη παρούσες σε μικρή κλίμακα σε διάφορα μέρη του κόσμου), η διαμάχη δεν τερματίστηκε κατά κανένα τρόπο κι ούτε επιλύθηκε. Διεξάγεται με βιαιότητα από προχωρημένα ανθρώπινα όντα στο νοητικό πεδίο και από τις μάζες στο πεδίο των συναισθηματικών αντιδράσεων· θα απαιτηθεί κάποιος χρόνος προτού τεθεί αληθινά τέρμα στον πόλεμο. ...

Η Αρχή της Διαμάχης είναι επίσης ενεργός σ' όλους τους οργανισμούς, ομάδες και οργανώσεις σ' όλες τις χώρες και σε κάθε τμήμα της ανθρωπίνης σκέψης. Τα αποτελέσματά της είναι πρώτον, η αφύπνιση της ανθρωπότητας σε ορισμένες μεγάλες ανθρωπίνες αναπτύξεις και δυνατότητες και δεύτερο, θα οδηγήσει σε μερικές βασικές απαρνήσεις όταν τα ζητήματα ιδωθούν καθαρά και το χάσμα που υφίσταται στην πραγματικότητα μεταξύ των επιθυμητών πνευματικών αξιών και των ανεπιθύμητων υλικών αξιών, γίνει σαφές.

Επιλογή από το βιβλίο της Αλίκης Μπέιλη, *Οι Ακτίνες και οι Μνήσεις*, σσ. 605-610. Αυτά τα αποσπάσματα γράφτηκαν μετά την ίδρυση των Ηνωμένων Εθνών το 1945 και πριν από το θάνατο της Αλίκης Μπέιλη το 1949. Οι αγγλικές λέξεις *man* και *men* είχαν ευρεία χρήση εκείνη την εποχή, αναφερόμενες σε ανθρώπους και ανθρωπότητα κι όχι με την στενή έννοια του όρου σε *άνδρα* και *άνδρες*.

Διαλογισμός: Ενισχύοντας τα Χέρια του Νέου Ομίλου Εξυπηρετητών του Κόσμου

I. ΟΜΑΔΙΚΗ ΣΥΓΧΩΝΕΥΣΗ

Είμαι ένα με τους αδελφούς μου στον όμιλο και ό,τι έχω είναι όλα δικά τους. Είθε η αγάπη που είναι μέσα στην ψυχή μου να διαχυθεί προς αυτούς. Είθε η δύναμη που είναι μέσα μου να τους ανυψώσει και να τους βοηθήσει. Είθε οι σκέψεις που δημιουργεί η ψυχή μου να φτάσουν ως αυτούς και να τους ενθαρρύνουν.

II. ΕΥΘΥΓΡΑΜΜΙΣΗ Αναγνωρίζουμε τη θέση μας, ως όμιλος, μέσα στο κέντρο καρδιάς του Νέου Ομίλου Εξυπηρετητών του Κόσμου. Προβάλλουμε νοερά μια γραμμή φωτεινής ενέργειας προς την πνευματική Ιεραρχία, το κέντρο της πλανητικής καρδιάς, προς το Χριστό, την «καρδιά της αγάπης» μέσα στην Ιεραρχία και προς τη Σαμπάλλα, «όπου η θέληση του Θεού είναι γνωστή».

III. ΑΝΩΤΕΡΟ ΔΙΑΛΕΙΜΜΑ Εστιάζουμε το νου για λίγες στιγμές πάνω στον πλανητικό ρόλο του νέου ομίλου εξυπηρετητών του κόσμου που μεσολαβεί μεταξύ Ιεραρχίας και ανθρωπότητας και διαλογίζεται το Σχέδιο σε ύπαρξη.

IV. ΔΙΑΛΟΓΙΣΜΟΣ Στοχαζόμαστε πάνω στη σπερματική σκέψη: *Μέσω της εντύπωσης και της έκφρασης μερικών μεγάλων ιδεών, η ανθρωπότητα πρέπει να οδηγηθεί στην κατανόηση των θεμελιωδών ιδανικών που κυβερνούν τη νέα εποχή. Αυτός είναι ο μεγαλύτερος στόχος του νέου ομίλου εξυπηρετητών του κόσμου.*

V. ΚΑΤΑΣΤΑΛΑΞΗ Οραματιζόμαστε την καταστάλαξη της θέλησης-για-το καλό, την ουσιαστική αγάπη, σ' όλο τον πλανήτη. Από τη Σαμπάλλα, μέσω της πλανητικής καρδιάς, την Ιεραρχία, μέσω του Χριστού, το Νέο Όμιλο Εξυπηρετητών του Κόσμου, μέσω των ανθρώπων καλής θέλησης παντού στον κόσμο και τελικά μέσω της καρδιάς και της διάνοιας ολόκληρης της ανθρώπινης οικογένειας.

VI. ΚΑΤΩΤΕΡΟ ΔΙΑΛΕΙΜΜΑ Συλλογιζόμαστε τους πολλούς τρόπους με τους οποίους «η Δύναμη της μίας Ζωής» και «η Αγάπη της μίας Ψυχής» πραγματοποιούνται στον κόσμο, μέσω των μελών του Νέου Ομίλου Εξυπηρετητών του Κόσμου και έτσι δομούν τη «σκεπτομορφή της επίλυσης» των παγκόσμιων προβλημάτων.

VII ΔΙΑΝΟΜΗ Εκφωνούμε τη Μεγάλη Επίκληση και καθώς το κάνουμε, οραματιζόμαστε την ανθρώπινη συνείδηση να ακτινοβολεί από το φως, την αγάπη και τη δύναμη:

*Από την εστία του Φωτός μέσα από τη Διάνοια του Θεού
Ας διαχυθεί φως μέσα στις διάνοιες των ανθρώπων.
Το Φως ας κατέλθει στη Γη.*

*Από την εστία της Αγάπης μέσα από την Καρδιά του Θεού
Ας διαχυθεί αγάπη μέσα στις καρδιές των ανθρώπων.
Είθε ο Χριστός* να γυρίσει στη Γη.*

*Από το κέντρο όπου η Θέληση του Θεού είναι γνωστή
Ο σκοπός ας καθοδηγεί τις μικρές θελήσεις των ανθρώπων –
Ο σκοπός που οι Διδάσκαλοι γνωρίζουν και υπηρετούν.*

*Από το κέντρο που ονομάζουμε φυλή των ανθρώπων
Το Σχέδιο της Αγάπης και του Φωτός ας πραγματοποιηθεί
Και είθε να σφραγίσει την πύλη του κακού.*

*Το Φως, η Αγάπη και η Δύναμη
ας αποκαταστήσουν το Σχέδιο πάνω στη Γη.*

ΟΜ ΟΜ ΟΜ

*Πολλές θρησκείες πιστεύουν σε έναν Παγκόσμιο Δάσκαλο, έναν «Ερχόμενο», τον οποίον αποκαλούν με διάφορα ονόματα, όπως Κύριος Μεϊτρέγια, Ιμάμ Μαχντί, Κάλκι Αβατάρ και Μποντισάτβα. Αυτές οι εκφράσεις χρησιμοποιούνται ορισμένες φορές σε διασκευές της Μεγάλης Επίκλησης για ανθρώπους συγκεκριμένων δογμάτων.

Οι Πνευματικές Δυναμικές της Κρίσης στην Πορεία προς μια Παγκόσμια Συνεργασία

Παγκόσμια Καλή Θέληση Διαδικτυακό Σεμινάριο
Σαββάτο 14 Νοεμβρίου 2020

**Η συνήθεια αντιμετώπισης των κρίσεων είναι από παλιά
εδραιωμένη στη συνείδηση της ανθρωπότητας.**

Οι προτεραιότητες της ανθρωπότητας έρχονται σήμερα στο προσκήνιο, καθώς αναρίθμητες διαμάχες λαμβάνουν χώρα στην ατομική και μαζική συνείδηση. Αυτές οι κρίσεις προκύπτουν από την αυξανόμενη αλληλεξάρτησή μας και δημιουργούν ένα απίστευτο σημείο παγκόσμιας έντασης.

Ωστόσο, σ' αυτήν την ένταση υπάρχει ένα δυνητικό σημείο ανάδυσης. Για να επωφεληθούμε απ' αυτή την ευκαιρία, είναι ουσιώδες να αναζητήσουμε τις υποκείμενες αιτίες πίσω από τα παγκόσμια γεγονότα, κι αυτό απαιτεί την ικανότητα για διείδυση στη σφαίρα του νοήματος που υπόκειται του κόσμου των φαινομένων.

Σας καλούμε να συμμετάσχετε μαζί μας σε μια ημερίδα με συζητήσεις, προβληματισμούς και διαλογισμούς σχετικά με τις αλληλοσυμπλεκόμενες κρίσεις που καθορίζουν την εποχή μας και την θετική ανταπόκριση που βρίσκεται στα πρόθυρα της ανάδυσης.

Για σύνδεση στο: www.worldgoodwill.org/seminar2020

Γενεύη: 11πμ – 2μμ ώρα Ελλάδας

Λονδίνο: 4μμ – 7μμ ώρα Ελλάδας

Νέα Υόρκη: 8μμ – 11μμ ώρα Ελλάδας

Σεμινάριο Λονδίνου: 2pm - 5pm GMT (16.00 - 19.00 EUT)

Ακολουθείστε τον σύνδεσμο www.worldgoodwill.org/seminar2020 για να συνδεθείτε μέσω Zoom

Η Πνευματική Δυναμική της Κρίσης στην Πορεία προς μια Παγκόσμια Συνεργασία.

Μια συζήτηση πάνω στο θέμα του σεμιναρίου

Dr Thomas Burr Αναπληρωτής Καθηγητής στο Πανεπιστήμιο του Ιλινόις, διδάσκει και ασχολείται με την έρευνα στην οικονομική κοινωνιολογία, την παγκόσμια ιστορική κοινωνιολογία και την πολιτιστική κοινωνιολογία. Κύριο ενδιαφέρον του είναι η μακροοικονομία και η μελέτη της κοινωνίας ως σύνολο στην πορεία του χρόνου.

Περιπέτειες στην Κοινωνική Αρχιτεκτονική

Dr Charika Marasinghe

Ανώτερη Σύμβουλος για τα Ανθρώπινα

Δικαιώματα, τα Δικαιώματα των Παιδιών, την Προστασία των Παιδιών και την Θεσμική Ανάπτυξη, καθώς επίσης, Εκπαιδευτρια Ενσυνειδητότητας (Mindfulness). Είναι κάτοχος διδακτορικού του Πανεπιστημίου της Οξφόρδης στο Διεθνές Δίκαιο, συμμετέχει ενεργά στο έργο του Κινήματος Sarvodaya Shramadana της Σρι Λάνκα και εκτελεί καθήκοντα συμβούλου στο Κέντρο Διεθνούς Ειρήνης και Διαλογισμού του Vishva Niketan.

Οι Πνευματικές Δυναμικές της Κρίσης στην Πορεία προς μια Παγκόσμια Συνεργασία

Μην ξεχνάτε ότι η ανθρωπότητα αναπτύσσεται μέσα από την παρουσίαση στιγμών κρίσης.

Alice Bailey

Σήμερα οι διαμάχες είναι πολυάριθμες, ζωτικές και αναπόφευκτες· είναι παρούσες στην ατομική συνείδηση και στη μαζική συνείδηση· παρουσιάζουν σταθερά σημεία κρίσεων και προκαλούν τώρα ένα σημείο παγκόσμιας έντασης που φαίνεται σχεδόν αφόρητη. Αλλά μπροστά στο μαθητή ατομικά και στην ανθρωπότητα βρίσκεται ένα σημείο ανάδυσης.

Alice Bailey

Η ανθρωπότητα στο σύνολό της αντιμετωπίζει μια σειρά από αλληλένδετες κρίσεις οι οποίες, προστιθέμενες όλες μαζί, συγκροτούν την κρίση μιας ανθρωπότητας η οποία αδυνατεί να προσεγγίσει αυτή την Ανθρωπότητα, με την έννοια της Ανθρωπιάς.

Stéphane Frédéric Hessel

Η κρίση είναι η στιγμή όπου η παλιά παγκόσμια τάξη φεύγει από το προσκήνιο και όπου η νέα πρέπει να επιβάλλει τον εαυτό της παρ' όλες τις αντιστάσεις και τις αντιφατικότητες. Αυτή η μεταβατική περίοδος χαρακτηρίζεται πολύ συγκεκριμένα από πολλά σφάλματα και βάσανα.

Antonio Gramsci

Σε κάθε κρίση, αμφιβολία ή σύγχυση, ακολουθήστε την ανώτερη ατραπό – την ατραπό της συμπόνιας, του θάρρους, της κατανόησης και της αγάπης.

Amit Ray

Περίοδοι κρίσης, αναστάτωσης ή εποικοδομητικής αλλαγής, δεν είναι απλά προβλέψιμες, αλλά και επιθυμητές. Δηλώνουν εξέλιξη. Ο μεγαλύτερος φόβος των ανθρώπων είναι να κάνουν ένα καινούργιο βήμα, να προφέρουν μια νέα λέξη.

Fyodor Dostoevsky

Σε περιόδους κρίσης, οι άνθρωποι αναζητούν ένα νόημα. Νόημα σημαίνει δύναμη. Η επιβίωσή μας μπορεί να εξαρτηθεί από την αναζήτηση και εξεύρεσή του.

Viktor E. Frankl

Τί θα συνέβαινε αν χρησιμοποιούσαμε αυτήν την αναταραχή ως μια ευκαιρία να εγκαταλείψουμε οτιδήποτε μη ουσιώδες στη ζωή μας, την εργασία μας και τις καθημερινές μας υποχρεώσεις; Πώς θα μπορούσαμε να φανταστούμε ξανά μια κοινή διαβίωση και εργασία; Πώς θα μπορούσαμε να φανταστούμε ξανά τις βασικές δομές του πολιτισμού μας; Αυτό πρακτικά σημαίνει: πώς μπορούμε να φανταστούμε ξανά τα οικονομικά, δημοκρατικά και εκπαιδευτικά μας συστήματα με τρόπους που να γεφυρώνουν τα οικολογικά, κοινωνικά και πνευματικά χάσματα της εποχής μας;

Otto Scharma

Οι οργανισμοί και οι κοινότητες δεν αποτυγχάνουν λόγω των προβλημάτων τους, ούτε και απαραίτητα επιτυγχάνουν επειδή τα επιλύουν. Προβλήματα θα υπάρχουν πάντα, καθώς και κοινότητες οι οποίες επιτυγχάνουν το άνοιγμα προς το άγνωστο σε περιόδους κρίσης. Επιτυγχάνουμε με την συνολικότερη έννοια και έχουμε βιωσιμότητα όταν ακολουθούμε τον κύκλο της εξέλιξης. Ενώνομαστε όταν ακολουθούμε τη ροή – όταν λειτουργούμε ως μία κοινότητα, αντιμετωπίζουμε προβλήματα, φτάνουμε σχεδόν στον κατακερματισμό και κατόπιν ενωνόμαστε.

Arnold Mindell

Μπορεί να γίνει ένα επανασχεδιασμός της πολυμερούς τάξης του 1945 ώστε να ανταπεξέλθουμε στο βαθύτερο επίπεδο αλληλεξάρτησης που αντιμετωπίζουμε σήμερα; Οι κρίσιμες δοκιμασίες που βρίσκονται ενώπιον μας συνεπάγονται την εξεύρεση λύσεων σε επείγοντα προβλήματα, που αφορούν τη ρύθμιση της χρηματοπιστωτικής αγοράς, τις παγκόσμιες οικονομικές ανισορροπίες, την κλιματική αλλαγή, την πρόληψη της εξάπλωσης πυρηνικών όπλων, αλλά και την ευρύτερη επένδυση σε δυνατότητες αντιμετώπισης θετικών και αρνητικών όψεων σε παγκόσμια κλίμακα. Αυτές οι δοκιμασίες αφορούν το άμεσο παρόν κι όχι ένα μακρινό μέλλον. Βρισκόμαστε μπροστά σε μια εκλογή, ανάμεσα σε μια αποτελεσματική και αντιπροσωπευτική τάξη πολυμέρειας βασισμένης σε κανόνες, ή σε μια περαιτέρω συνέχιση του αδιέξοδου και της καθόδου σε αρνητικά σενάρια... Δεν πρέπει να λησμονούμε ότι η διεθνής τάξη είχε προηγουμένως ανασχηματιστεί. Η κωδικοποίηση των Ηνωμένων Εθνών ήταν το πρώτο βήμα στη δημιουργία ενός πλαισίου κανόνων που ενσωματώνει δικαιώματα και ευθύνες στη διεθνή τάξη, όπως και οι θεσμοί του Bretton Woods και οι διάδοχοί τους. Αυτές οι εξελίξεις ήταν αποτέλεσμα κρίσης και μπορούν να θεωρηθούν ως «καινοτομίες κρίσης»: διεθνείς θεσμοί και διακυβέρνηση, των οποίων είχε προηγηθεί ερήμωση και ανθρώπινη καταστροφή. Σ' αυτήν και σε άλλες περιπτώσεις μπορεί κανείς να παρατηρήσει ότι ορισμένες από τις πιο βίαιες και καταστροφικές στιγμές της ανθρώπινης ιστορίας ακολουθήθηκαν από μετασχηματιστικές θεσμικές εξελίξεις.

Thomas Hale, David Held & Kevin Young, Gridlock, p. 306

... για να είναι κάποιος ελεύθερος δεν χρειάζεται απλώς να απαλλαχθεί από τα δεσμά, αλλά να ζει με τρόπο που να σέβεται και να προωθεί την ελευθερία των άλλων. Η πραγματική δοκιμασία της αφοσίωσής μας στην ελευθερία μόλις αρχίζει.

Nelson Mandela

Περισσότερο από ποτέ στην ανθρώπινη ιστορία, μοιραζόμαστε ένα κοινό πεπρωμένο. Μπορούμε να το εκπληρώσουμε μόνο εφόσον το αντιμετωπίσουμε από κοινού. Αυτός είναι ο λόγος που έχουμε τα Ηνωμένα Έθνη.

Kofi Annan

Για πρώτη φορά στην ανθρώπινη ιστορία οι διαχωριστικές γραμμές μεταξύ εκείνου που είναι ορθό από τη σκοπιά των πνευματικών αξιών (η ουσιαστική ελευθερία του ανθρώπινου πνεύματος) κι εκείνου που είναι εσφαλμένο (η δέσμευση του ανθρώπινου πνεύματος από υλιστικές συνθήκες) γίνονται σαφώς αντιληπτές από την πλειονότητα των εθνών του πλανήτη. Στα Ηνωμένα Έθνη βρίσκεται το σπέρμα κι ο σπόρος ενός μεγάλου διεθνούς και διαλογιστικού, στοχαστικού ομίλου – ενός ομίλου σκεπτόμενων και ενημερωμένων ανδρών και γυναικών, στα χέρια των οποίων βρίσκεται το πεπρωμένο της ανθρωπότητας.

Alice Bailey

Χωρίς εμπιστοσύνη δεν υπάρχει συνεργασία. Και χωρίς συνεργασία δεν υπάρχει εξέλιξη. Η ιστορία σταματά.

Rick Yancey

Η οικοδόμηση της ειρήνης απαιτεί μια αέναη πίστη στην πράξη της δημιουργίας, στην διαμόρφωση και την καλλιέργεια της ίδιας της φαντασίας. Η δημιουργικότητα κινείται πέρα από το υπάρχον και δεδομένο προς το νέο και απροσδόκητο, ενώ αναδύεται από την καθημερινότητα και σ' αυτήν απευθύνεται. Αυτός είναι ο ρόλος του καλλιτέχνη και ο λόγος που η φαντασία και η τέχνη βρίσκονται στην αιχμή της κοινωνίας. Θεωρώ ότι ο πρωταρχικός ρόλος της ηθικής φαντασίας είναι να παρέχει χώρο για την ανάδυση της δημιουργικής πράξης. Η παροχή χώρου απαιτεί μια προδιάθεση, ένα είδος στάσης και προοπτικής που ανοίγει, φτάνοντας ως την επίκληση του πνεύματος και την πίστη ότι η δημιουργικότητα είναι ανθρωπίνως δυνατή.

John Paul Lederach

Το πεπρωμένο δεν είναι κάτι το οποίο πρέπει κάποιος να επιθυμεί ή να αποφεύγει, αλλά ένα μυστήριο που δεν αντιβαίνει στη λογική, αφού συνεπάγεται ότι ο κόσμος, και η πορεία της ανθρώπινης ιστορίας, έχουν νόημα.

Dag Hammarskjold

Η δυσκολία έγκειται στο ότι, όσο υπερισχύει η έλλειψη λογικής, η λύση των προβλημάτων μας μπορεί μόνο τυχαία να επιτευχθεί. Διότι, ενώ ο λογισμός, όντας απρόσωπος, καθιστά δυνατή την παγκόσμια συνεργασία, η έλλειψη λογικής που χαρακτηρίζει τα ατομικά πάθη, καθιστά τη διαμάχη αναπόφευκτη. Αυτός είναι ο λόγος για τον οποίο ο ορθολογισμός, με την έννοια της έκκλησης προς ένα οικουμενικό και απρόσωπο επίπεδο αλήθειας, έχει ύψιστη σημασία για την ευημερία του ανθρώπινου είδους.

Bertrand Russell

Η φυλή αντιμετωπίζει μια νέα κρίση ευκαιρίας, όπου νέες αξίες θα θεωρηθούν σημαντικές και η εδραίωση ορθών ανθρώπινων σχέσεων θα αποβεί επιθυμητή, όχι μόνο απ' την ιδεαλιστική σκοπιά αλλά κι απ' την καθαρά ιδιοτελή. Κάποια μέρα οι αρχές της συνεργασίας και του μερισμού θ' αντικαταστήσουν εκείνες της κτητικής απληστίας και του ανταγωνισμού. Είναι το αναπόφευκτο επόμενο βήμα της ανθρωπότητας – το βήμα για το οποίο προετοίμασε το ανθρώπινο γένος ολόκληρη η εξελικτική διαδικασία.

Alice Bailey

Η αγάπη έχει σοφία, το μίσος ανοησία. Σε αυτόν τον κόσμο, τον ολοένα και περισσότερο διασυνδεδεμένο, πρέπει να μάθουμε να ανεχόμαστε ο ένας τον άλλον, πρέπει να μάθουμε να συμβιβαζόμαστε με το γεγονός ότι ορισμένοι άνθρωποι λένε πράγματα που δεν μας αρέσουν. Μπορούμε να ζήσουμε μαζί μόνο με αυτόν τον τρόπο – και, αν θέλουμε να ζήσουμε μαζί και όχι να πεθάνουμε μαζί – πρέπει να μάθουμε ένα είδος φιλανθρωπίας και ένα είδος ανοχής, που είναι απολύτως ζωτικής σημασίας για τη συνέχιση της ανθρώπινης ζωής σε αυτόν τον πλανήτη.

Bertrand Russell

Όταν αντιμετωπίζουμε μια ολόπλευρη κρίση, όταν ο παλιός τρόπος ύπαρξης στον κόσμο, της αλληλεπίδρασης μεταξύ μας και με το βασίλειο της φύσης δεν λειτουργεί πλέον, όταν η επιβίωση απειλείται από φαινομενικά ανυπέρβλητα προβλήματα, η μορφή ζωής ενός ατόμου – ή ενός είδους – είτε θα πεθάνει είτε θα εξαφανιστεί είτε θα υπερβεί τους περιορισμούς της θέσης του μέσα από ένα εξελικτικό άλμα.

Eckhart Tolle

Δια μέσου των αιώνων, η ανθρωπότητα έχει προχωρήσει πάνω σε ένα ελικοειδές μονοπάτι προς ανώτερες βαθμίδες ωριμότητας. Η ευημερία της ανθρωπότητας δεν είναι στατική, όμως απαιτεί ολοένα και μεγαλύτερους βαθμούς δέσμευσης για την εκπλήρωση διαρκώς αυξανόμενων προσδοκιών. Σε κάθε βαθμίδα, ακόμη και σημαντικές πρόοδοι μπορεί να αποδειχθούν ανεπαρκείς. Σ' αυτές τις στιγμές ύψιστης κρίσης είναι που η ανθρωπότητα καλείται, λόγω των υφιστάμενων συνθηκών, να επανεξετάσει την πορεία της. Υποκινούμενες αυτές οι στιγμές κατά κύριο λόγο, αν και όχι πάντα, από μια τεράστια τραγωδία, είναι σημαντικές σ' ό,τι αφορά το αφήγημα της ανθρώπινης προόδου.

Daniel Perrell

Κάθε δοκιμασία που αντιμετωπίζεται επιτυχώς ανταμείβεται με κάποιου βαθμού ανάπτυξη όσον αφορά την διαισθητική γνώση, την ενδυνάμωση του χαρακτήρα ή την μύηση σε μια ανώτερη συνείδηση.

Paul Brunton

Μια κρίση μας παρέχει την ευκαιρία να εξασκήσουμε τη δημιουργικότητά μας, γιατί μας κάνει να σκεφτόμαστε έξω από τα τετριμμένα.

Abhijit Naskar

Έχω βαθιά πίστη στους ανθρώπους. Εάν τους δοθεί η αλήθεια, μπορούν να ανταπεξέλθουν στην αντιμετώπιση κάθε εθνικής κρίσης. Το σημαντικό σημείο είναι να τους παρουσιάσουμε τα πραγματικά γεγονότα.

Abraham Lincoln

Σε κρίσιμες στιγμές το πέπλο ανάμεσα στον μικρό εαυτό και τον βαθύτερο εαυτό λεπταίνει καθιστώντας δυνατή μια σημαντική αναπροσαρμογή. Εάν ένα άτομο δεν παραλύσει από φόβο ή δεν παγώσει μέσα στο μίσος, ο σοφός εαυτός που κρύβεται εντός του θα ανέλθει στο ύψος των περιστάσεων.

Michael Meade

Είναι φοβερό το γεγονός, μια κρίση να παραμένει ανεκμετάλλευτη.

Paul Romer

Suite 54
3 Whitehall Court
London SW1A 2EF
UK

866 United Nations Plaza
Suite 482
New York, NY 10017
USA

Rue du Stand 40
Case Postale 5323
1211 Geneva 11
Switzerland

www.lucistrust.org

Καταχωρημένο στο ΗΒ ως εκπαιδευτικό
φιλανθρωπικό ίδρυμα No. 216041
Εταιρεία No. 305704
Το Lucis Trust περιλαμβάνεται στις οργανώσεις
συμβουλευτικού χαρακτήρα των Η.Ε.
(ECOSOC)